

Pôstna večiereň 5 – 3.4. V/G

Multikulturalizmus

Láska očakáva. Nemusí nutne existovať, až keď je naplnená či opätovaná. Ale bez očakávania lásky niet. Pretože láska má nádej a verí, že sa nájde niekto, kto ju vráti späť. Tak je to aj s Božou láskou. Jej existencia nie je podmienená našou láskou, ale čaká, že naša láska na ňu bude reagovať. Preto Pán Boh svojmu ľudu v Starej zmluve, kráľovi Šalamúnovi, ale aj nám novozmluvnému ľudu pripomína, že **v živote si treba vybrať z dvoch ciest. Predkladá nám cestu života a smrti, cestu s Ním a bez Neho, cestu dôvery a nevery.** Raz si vyberáme zásadne, ale v konečnom dôsledku taký výber činíme každý deň, pretože **v bežných životných situáciách sa rozhodujeme, či budeme žiť život kresťana či neveriaceho. Pánova láska nás motivuje ku správne mu rozhodnutiu.** Niektorí ľudia si však neradi vyberajú a tak vzniká akýsi mix náboženstiev. Že to nie je iba novodobý fenomén, si povieme dnes – znovu na životnom príbehu kráľa Šalamúna.

Program:

1. Privítanie
2. Predspev: Neopúšťaj ma...
3. Pieseň č. 118
4. Pozdrav
5. Kolekta
6. Čítaný text 1 Kráľov 11:1-13
7. Pieseň č. 466
8. Kázeň
9. Pieseň č. 431
10. Antifóna č. 48
11. Kolekta
12. Áronovské
13. Pieseň č.

„Spievajte Hospodinovi novú pieseň, lebo vykonal divné veci. Pravica Jeho Mu pomohla i Jeho sväté rameno. Hospodin sa rozpomenul na svoju milosť, na svoju vernosť k domu Izraela. A všetky končiny zeme videli spásu nášho Boha“ (Ž 98).

1 Kráľov 11:9-10 *„Hospodin sa rozhneval na Šalamúna, lebo jeho srdce sa odvrátilo od Hospodina, Boha Izraela, ktorý sa mu dvakrát zjavil a dal mu príkaz o tom, aby nechodil za inými bohmi. Ale on nezachoval, čo mu prikázal Hospodin“.*

Občas všetci patríme k ľuďom, ktorí si o sebe myslia, že nehrešia. Pozrieme sa na Desatoro a povieme si: však toto všetko celkom dodržiavam, nič také zlé až nerobím a snažím sa žiť ako najlepšie viem. Sú aj oveľa horší hriešnici. Toto nám hrozí, ak budeme povrchno pozerat' na kresťanstvo a nebudeme cez Božie slovo vnímať, čo od nás Pán Boh vyžaduje. Pretože ak vnímame biblické učenie o hriechu a Bohu, potom vieme, že „všetci zhrešili a nikto nemá Božiu slávu“ a teda ani my nie sme bez hriechu, aj keď by sme veľmi radi občas dvihli kameň a hodili ho po iných hriešnikoch. Hriech sa naozaj nevyhýba nikomu a nevyhol sa ani kráľovi Šalamúnovi. A občas ten hriech nevery spočíva v nevinnom mixovaní myšlienok.

Do kráľovho srdca sa hriech votrel s láskou. Teda aj ona môže byť nebezpečná a priniesť do života človeka neveru. Šalamún mal 1000 žien, ktoré mu zviadli srdce. To sa môže ľahko stať, pretože pokušenie je často sladké, krásne, nevinné a milé. Ak sa mu človek priamo nepostaví, môže ho rýchlo zvieŕť na nesprávne cesty, až k nevere voči Pánovi. To sa stalo aj Šalamúnovi. *Možno si povedal: láska predsa nie je zlá, nemôže priniesť nič negatívne, veď nič zlé nerobím, ak vyhoviem svojej manželke, potom len plním Boží zámer o manželstve.*

Sú to situácie, ktoré poznáme všetci. **Príde nevinné pokušenie a my nájdeme kopce výhovoriek prečo poslúchnuť diabla a neposlúchnuť Boha.** V takých chvíľach nás to – na prvý pohľad dobré – zvádza k tomu, aby sme neposlúchali Pána Boha a zabúdali na Jeho príkazy alebo si ich prispôbovali svojim túžbam a cieľom. Tak aj Šalamún zabudol na Boží príkaz, že si Izraelci nemajú brať cudzie ženy, lebo im zvedú srdce k modloslužbe. **Kráľ zabudol, vyhovoriť sa na lásku a nechal sa odvieŕť od Boha.** Možno si však tento hriech ani neuvedomoval, pretože on ďalej slúžil Hospodinovi. Akosi nedokázal správne posúdiť svoj postoj a tak si myslel, že ak slúži Hospodinovi a popri Ňom ešte 1000 božstvá, nič zlé nerobí. Iba zmieša náboženstvo a vieru. Čo na tom môže byť zlé?

Na rovnakej hrane sa pohybuje aj dnešná spoločnosť. Aby sme si všetko ospravedlnili a aby sme boli – podľa nás – slobodní, prijímame aj rozdielne postoje a názory náboženstiev a myšlienkových prúdov, len aby sme z toho všetkého vyšli ako dobrí a dokonalí. Spájanie národov a sveta k nám prinieslo **multikulturalizmus** – na jednej strane je to *pozitívne, pretože tento smer so sebou prináša snaha o rovnoprávne postavenie v spoločnosti a o rovnaké možnosti uplatnenia všetkých sociálnych skupín, etník a národov.* To je dobré, že nikto nie je viac ako druhý. No multikultúra so sebou prináša aj **nebezpečenstvo: stav preliňania a koexistencie rozličných kultúr na určitom území.** Nebezpečné na tom je, že sa v tomto spojení môže stratiť a aj stráca to

podstatné, jasné, to naše. V tomto spojení sa otvára cesta, že všetko je v poriadku a nič nie je zlé. A to už zachádzame do kompetencie Boha a chceme dosiahnuť to, po čom túžili už Adam a Eva, keď sami chceli rozhodovať o správnom a nesprávnom.

Funguje to napr. aj tak, že **ak to iný považuje za dobré a medzi nami niet nijakej hranice, je to dobré aj pre mňa**. Ak iný uctieva baala a ja Hospodina, môžem v podstate uctievať obidvoch a nič zlé pritom nerobím. Keďže nič nie je zlé a ja mám právo sa akokoľvek rozhodnúť, potom nikdy nie som v postavení hriešnika, pretože v konečnom dôsledku je všetko dobré a teda aj človek, ktorý to robí je dobrý. Vďaka multikulturalizmu sa zrazu stáva normálne, že homosexuáli budú sobášení a budú spolu vychovávať deti, že kresťan nosí červenú šnúрку a verí v osud, že mať krížik na krku a sochu Budhu v dome, je celkom normálne. **Strácame svoju identitu, výnimočnosť, strácame svoju minulosť a to typické.** A ak niekto bazíruje na identite – či už v štáte alebo v cirkvi alebo v náboženstve – je vyhlásený za zastaralého a nemoderného človeka.

Kedysi dávno som na internete komentovala obrázky a jedna kamarátka, ktorá dlhodobo žije v Amerike to komentovala tiež. Po dlhej debate – bola striktná katolíčka, kým bola doma – mi napísala, že Ježiš bol homeopat a že pestoval indickú medicínu. Chvilu som pozerala na monitor počítača, lebo som neverila vlastným očiam. Opýtala som sa jej, či verí v Ježiša Biblie a ona, že jasné. A keď som sa jej spýtala, či to môže veriť aj aj, povedala, že „tu“ v Amerike je to normálne. V jej postoji bol Ježiš akýmsi mixom vo výplodoch mnohých náboženstiev – Ježiš bol teda v tej istej chvíli Bob, ktorý má moc činiť zázraky a v tej istej chvíli bol nejaký guru, ktorý narába so silami svojej mysle. Nemala som však odvahu opýtať sa, čo si myslí o Ježišovi na kríži a o Kristovom vzkriesení, lebo som sa bála odpovede. Ale taktó nejakto to v tomto svete teraz chodí. Naše srdce vie zviest' k hriechu a nevere možnosť voľby a zvláštny názor na hriech a tradíciu. A pritom to na prvý pohľad vôbec nemusí byť zlé.

Možno je to aj historicky podmienené, že my, Slováci, evanjelici, sa veľmi rýchlo vzdávame toho, čo je naše. Vidno to napr. aj na tom, že keď príde **Slovák na Čechy**, veľmi rýchlo si osvojí ich prízvuk aj slovník, ale Čech žije aj niekoľko desiatok rokov na Slovensku a stále má ten ich prízvuk a používa mnohé české slová. Keď ide o vieru, je to podobné: **katolíci** si skôr vedia presadiť svoje náboženstvo a my, **evanjelici**, zas to svoje veľmi rýchlo opúšťame a vzdávame sa. Akoby sme si nevážili to, čo je naše, zabúdali na to typické a tradičné. Asi aj preto sa ozývajú v našej spoločnosti – najmä po migrantskom bume – hlasy, ktoré upriamujú našu pozornosť na folklór,

tradičné jedlá, oblečenie, ale bohužiaľ často aj na slovanské pohanstvo. V tomto svete je často s tým dobrým spojené aj čosi negatívne.

Je dobré, ak sa obohacujeme navzájom, ale nie na úkor pravdy a viery.

My, kresťania, *si predsa nemôžeme dať vziať svoju vieru v Ježiša Krista*, v biblického Boha, ktorý pre nás obetoval všetko, aj svoj život. Dajme si pozor na to, čo prijímame a čo zvädza naše srdce. Občas aj láska môže narobiť hriech. *Nedajme nikomu a ničomu priestor v našich myšlienkach* tak, aby zatienil Pána Ježiša, Jeho smrť, ktorú podstúpil pre nás. *Vytrvajte vo viere v Pána až dokonca*, aby sme nikdy nekoketovali s inými náboženskými či myšlienkovými prúdmi, ale aby sme vo vernosti zvíťazili a prijali spasenie. Nech je nám Šalamún v tom dobrom príklade, v tom zlom výstrahou. Kiežby o nás nikto nikdy nepovedal: „ale on, ona, nezachovala, čo jej Hospodin prikázal“. Amen.

Modlitba: *Pane Ježiši, daj nám svojho Ducha, aby sme mali v srdci vieru, ktorá nedá možnosť hriechu a nevere vstúpiť do našich postojov. Pomôž nám identifikovať zlo, odolávať mu a s Tebou verne a poslušne kráčať až do konca. Nech nám nič, ani láska, nezabráni Tebe slúžiť a pre Teba žiť. Odpusť nám, ak sa Ti spreneverujeme a zo svojej milosti nás prijmi do svojho večného života, aby sme tam, po časnom boji, prijali Tvoju lásku, ktorá je napriek našej nevere, verná dokonalo a stále. Bud' s nami, nebeský Otče, keď k Tebe voláme: Otče náš...*